

Forslag om motiveret dagsorden af Stinus (RV) (se foran)

vedtoges enstemmigt med 66 stemmer; 55 stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden af Gert Petersen (SF) og Albrechtsen (VS) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 56:

Forslag til folketingsbeslutning om en folketingsdelegation til Mellemamerika.

Af Albrechtsen (VS) og Gert Petersen (SF).

(Fremsat 13/3 84).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hr. formand, det er med nogen tøven, jeg tager ordet. Nu står det i forretningsordenen, at jeg skal tale først, men min respekt for adskillelsen af folkestyrets funktioner gør, at jeg kun med tøven . . .

(Uro på tilhørerpladserne).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Må jeg bede om ro på tilhørerpladserne. Værsgo, hr. udenrigsminister.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Tak, hr. formand.

Når det er med nogen tøven, jeg tager ordet, er det, fordi det efter regeringens opfattelse må være folketing og folketing alene, der træffer beslutning i denne sag.

Det er trods alt også folketing, der i givet fald skulle afholde udgifterne ved en sådan delegations rejse, og det er de enkelte folketingsmedlemmer, der i deres valgkreds i givet fald skulle forklare afholdelsen af denne udgift. Regeringen har ikke fundet at burde foreslå en sådan rejse; for den, der ønsker at opnå et nuanceret billede af situationen i

Mellemamerika, er der vel andre og billigere muligheder end netop at rejse.

Men hvis folketing skulle beslutte, at en sådan delegation skal udsendes, siger det sig selv, at udenrigsministeriet er rede til med de ressourcer, vi nu engang har, at give en sådan delegation al mulig støtte både forud for rejsen og under rejsen.

Kjeld Olesen (S):

Jeg henviser til udenrigsministerens bemærkninger og foreslår, at vi drøfter forslaget i udvalget.

Fischer (KF):

SF og VS vil sende en folketingsdelegation til Mellemamerika med det formål at undersøge de sociale, politiske og militære konflikter i området og at vurdere mulighederne for øget dansk bistand, også til flygtninge i området. Det er nok tvivlsomt, om et kortvarigt besøg af en halv snes folketingsmedlemmer i en tre, fire, fem stater vil bidrage meget til vor viden. Vi kan bare tage flygtningeproblemet: hvem skal der fokuseres på? Folk er flygtet på kryds og tværs af grænserne. Et særlig vanskeligt problem udgør f.eks. de 15.000–20.000 misquitoindianere, der befinder sig i Honduras på flugt fra sandinierne. Her kan oplysninger fra FNs flygtningehøjkommissær eller fra Røde Kors nok vise sig mere anvendelige.

Med hensyn til mere almene politiske vurderinger findes der ud over de oplysninger, vor udenrigsminister kan levere, efterhånden rigeligt med alsidigt materiale om området som grundlag for en vurdering af situationen: den omfattende og på mange måder bemærkelsesværdige Kissingerrapport og materialet fra Den socialistiske Internationale og fra de konservative partiers internationale samarbejde i EDU og IDU efter nylige vurderinger på stedet.

Mon det er mangel på viden om Mellemamerika, der plager SF og VS? Er deres rejsever ikke nærmere udtryk for ønsket om at spænde hele folketing for deres temmelig ensidige kampagnevogn i Centralamerikabatten, sådan som den netop afviklede forespørgsel til udenrigsministeren gav udtryk for?

Vi finder det ikke rigtigt at inddrage folketing i en sådan politisering. Vi mener i øv-